

et klip forældes, bemærkes, at det efter klippekortordningen i færdselsloven, der omfatter alle førere af motorkøretøjer, gælder, at hvert klip har gyldighed i tre år fra tidspunktet, hvor den kliprelevante overtrædelse er begået. Et klip har således gyldighed fra gerningstidspunktet – og ikke først fra det senere tidspunkt, hvor sagen afgøres ved et bødeforelæg eller en dom.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i denne ordning, hvorefter gentagelsesvirkningen af et klip begynder at løbe fra gerningstidspunktet. Herved opnås dels, at klippet kun tæller i den periode, der ligger umiddelbart i forlængelse af forseelsen, og dels at der ved senere overtrædelser ikke opstår situationer, hvor klip nr. 1 ikke har betydning for forseelser, der bliver begået i perioden mellem gerningstidspunktet for det første klip og afgørelsestidspunktet vedrørende dette. Endvidere forældes hvert klip løbende fra gerningstidspunktet, således at en eventuel langvarig behandling af en straffesag om den kliprelevante forseelse ikke medfører, at klippet belaster virksomheden i urimeligt lang tid efter, at det strafbare forhold er begået.

Det foreslås derfor, at klippets retsvirkninger regnes fra det tidspunkt, hvor transportvirksomheden har gjort sig skyldig i overtrædelser.

Arbejdsgruppen finder tillige, at det vil være hensigtsmæssigt at udforme klippekortordningen på dyretransportområdet, således at et klip har retsvirkning i tre år, idet arbejdsgruppen herved også har taget udgangspunkt i ordningen på færdselslovens område. Det bemærkes i den forbindelse, at en kortere periode for klippets retsvirkninger vil forringe den præventive virkning af ordningen, mens en længerevarende retsvirkning af de enkelte klip vil medføre, at ordningen bliver mere belastende end klippekortordningen efter færdselsloven.

Arbejdsgruppen foreslår i forlængelse heraf, at prøvetiden for den betingede frakendelse ligesom på færdselslovens område bør fastsættes til tre år, som efter arbejdsgruppens opfattelse er en passende periode med henblik på at opnå en tilstrækkelig præventiv effekt af frakendelsen.

Endelig finder arbejdsgruppen, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte regler om, at tre eller flere kliprelevante forseelser under én transport skal medføre en betinget frakendelse af retten til at transportere dyr. Dette svarer til ordningen på færdselslovens område, hvor hver enkelt forseelse medfører et klip, selv om forseelserne begås under samme kørselsforløb eller i samme kørselssituation.

Efter arbejdsgruppens opfattelse bør en klippekortordning på dyretransportområdet også udformes såle-

des, at der udløses et klip for hver enkelt overtrædelse, uanset om overtrædelserne foreligger samtidigt eller uafhængigt af hinanden. Der bør således ikke gives en lempeligere sanktion, når der samtidigt foreligger f.eks. tre overtrædelser, idet der i disse situationer i endnu højere grad end ved enkeltstående overtrædelser opstår risiko for dyrenes velfærd. F.eks. kan nævnes, at en overtrædelse af arealkravene, der foreligger samtidig med mangelfuld ventilation og manglende vanding af dyrene, vil øge belastningen af dyrene meget væsentligt.

Omvendt peger arbejdsgruppen på tilfælde, hvor det vil forekomme ude af proportioner, hvis der gives flere klip for samtidige overtrædelser. I tilfælde, hvor der f.eks. under en og samme transport transporteres svin af flere størrelser og begås overtrædelser af forskellige arealkrav fastsat efter svinenes størrelse, vil det efter arbejdsgruppens opfattelse i almindelighed ikke være rimeligt, at der udløses et klip for hver enkelt af de forskellige arealkrav, der er overtrådt. Efter arbejdsgruppens opfattelse kan spørgsmålet om klip i denne situation imidlertid bedst løses ved anklagemyndighedens afgørelse om tiltalingsspørgsmålet, således at anklagemyndigheden som udgangspunkt i sådanne tilfælde ikke nedlægger påstand om mere end ét klip.

En samtidig overtrædelse af flere af de ovennævnte kliprelevante overtrædelser kan være så grov, at der foreligger mishandling af dyrene. I sådanne tilfælde vil der efter de gældende regler kunne være grundlag for frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr efter bestemmelsen i dyreværnslovens § 29 eller for frakendelse af autorisationen til transport efter straffelovens § 79.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at klippekortordningen i disse situationer ikke bør medføre en mildere sanktion end under de nugældende regler, og der er således behov for særlige regler om frakendelse i sådanne situationer, jf. ovenfor under pkt. 4.

Det er hverken i færdselsloven eller i forarbejderne til denne fastsat, for hvilken periode en ubetinget frakendelse skal ske, når der i prøvetiden for den betingede frakendelse begås tre nye kliprelevante forseelser. Der foreligger heller ikke en fast retspraksis herom endnu.

For så vidt angår varigheden af ubetinget frakendelse gælder på dyreværnslovgivningens område bestemmelsen i dyreværnslovens § 29, stk. 1, om frakendelse af retten til at transportere dyr, hvorefter frakendelse kan ske for bestandigt eller for et nærmere fastsat tidsrum. I praksis anvendes næppe frakendelsestider efter bestemmelsen i dyreværnsloven, der er kortere end 1